

عنوان مقاله:

نظام های آموزشی و توسعه مدارس هوشمند

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 3، شماره 30 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ناز آفرین پورنقیبی - فرهنگی

آسیه آزاد رفیع - فرهنگی

مهناز انصاری - فرهنگی

راضیه جعفری - فرهنگی

سیده شریعت باقری - فرهنگی

خلاصه مقاله:

مدرسه هوشمند به مدرسه ای اطلاق می گردد که عملا دانش آموز را برای ورود به دنیای الکترونیک امروزی تربیت می کند. در مدرسه هوشمند همه چیز تحت تاثیر کامپیوتر قرار می گیرد. از نظام مدیریت، آموزش و تعلیم، ارتباط با اولیا، سیستم های ثبت نام و دریافت کارنامه، حضور و غیاب دانش آموزان، اطلاع رسانی، بررسی مشکلات احتمالی دانش آموزان تا بحث و پرسش و پاسخ دانش آموزان با آموزگاران به صورت همزمان یا غیر همزمان و دهها کارکرد دیگر. البته این بدان معنا نیست که در مدرسه هوشمند به نظام اجتماعی توجهی نمی شود. بلکه تمامی مراحل مربوط به تربیت اجتماعی فراگیران با استفاده از روشهای نوین و تایید شده به قوت خود باقیست. در مدارس هوشمند دانش آموز نقش یادگیرنده دارد و معلم بیشتر به تعریف آموزیار نزدیک می شود. معلم می کوشد که به جای جستجو برای در اختیار قراردادن پاسخ و راه حل چگونه آموختن و پویا بودن و شیوه های دستیابی به پاسخ سوالات و تمیز قابلیت استناد منابع را در دانش آموزان تقویت کند. هم چنین در این مدارس قابلیت آن وجود دارد که دانش آموز با منابع علمی معتبر در سراسر جهان و نیز با دانش آموزان در مدارس (با قابلیت هوشمند) دیگر ارتباط برقرار کند. در این مدرسه دانش آموز با صرف زمان بر روی کشف اطلاعات قابلیت های خود را گسترش داده و به این توانمندی می رسد که با کوله باری از اطلاعات و ترکیب آن با خلاقیت شخصی خود، در موقعیت های مختلف شیوه های نوین ابداع کند. در این مدرسه روش تدریس براساس دانش آموز محوری است. تاکید بر مهارت فکر کردن و فراهم ساختن محیط یاددهی یادگیری از راهبردها و خط مشیهای مدرسه هوشمند است. هفت اصل کلیدی در مدارس هوشمند عبارتند از: (۱) دانش خلاق (۲) استعداد یادگیری (۳) توجه به فهم مطالب (۴) آموختن با هدف تسلط و انتقال آن (۵) ارزیابی آموخته ها به شکل متمرکز از: (۶) غلبه بر مشکلات (۷) مدرسه به عنوان یک سازمان آموزشی.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1658232>

